RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.689 van 9 februari 1998
in de zaak A. 75.595/IX-313.

In zake : Willy VAN BELLEGHEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. de BRUYN,
kantoor houdende te GENT,
Keizer Karelstraat 14

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willy VAN BELLEGHEM op 6 september 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren van 28 juni 1997 waarbij beslist wordt dat hij niet beschikt over de vereiste generieke competenties om een afdeling te leiden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 november 1997, datum waarop de zaak voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 15 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is adjunct van de directeur bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs.

1.2. Door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997 wordt het Vlaams personeelsstatuut gewijzigd, onder meer wat de aanwijzing van de afdelingshoofden betreft.

1.3. Deze wijzigingen worden omstandig toegelicht in de "dienstmededeling CSG 97/1" van 26 maart 1997. Er wordt ook medegedeeld dat 34 afdelingen in het ministerie niet over een titularis afdelingshoofd of afdelingshoofd ad interim beschikken en de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken de opdracht heeft gegeven om zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van het voormeld besluit "een proces voor de aanwijzing van afdelingshoofden op te starten".

1.4. Op 22 april 1997 stelt verzoeker zich kandidaat om te worden aangewezen voor de functie van afdelingshoofd van de afdeling "basis/secundair West-Vlaanderen" of de afdeling "Personeel Secundair".

1.5. Op 28 mei 1997 neemt verzoeker met het oog op de beoordeling van zijn generieke competenties voor de functie van afdelingshoofd deel aan een gedragsgerichte test volgens de "assessment center methode". Deze test, die bestaat uit drie gedragsgerichte proeven, wordt uitgevoerd door het extern bureau "Quintessence Consulting".

Namens dit bureau oordeelt Herman JOORIS dat op basis van de resultaten van de potentieelinschatting geen gunstig advies kan worden verleend.

1.6. Op 28 juni 1997 oordeelt de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren dat verzoeker niet beschikt over de vereiste generieke competenties om een afdeling te leiden.

Deze beslissing wordt bij brief van 7 juli 1997 aan verzoeker ter kennis gebracht.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker vooreerst wijst op het financiële nadeel dat hij zal lijden doordat hij, nu hij niet kan worden aangewezen als afdelingshoofd, niet de wedde verbonden aan die graad zal kunnen genieten terwijl hij een reële kans had om tot afdelingshoofd te worden benoemd; dat hij voorts aanvoert dat de ambtenaren die wel tot afdelingshoofd zullen worden aangewezen, ervaring zullen opdoen die, zelfs al worden de bestreden beslissing en de besluiten tot aanwijzing als afdelingshoofd later vernietigd, in aanmerking zal worden genomen in nieuwe benoemingsprocedures; dat hij tot slot stelt dat een langdurige annulatieprocedure voor hem een zware morele en psychische beproeving met zich zal meebrengen;

2.2.1. Overwegende dat een financieel nadeel in beginsel steeds herstelbaar is; dat verzoeker niet aantoont dat zulks te dezen anders zou zijn;

2.2.2. Overwegende dat het aangevoerde nadeel dat de ambtenaren die zullen worden aangewezen tot afdelingshoofd, in die functie ervaring zullen kunnen opdoen die later, zelfs al wordt hun aanwijzing nadien vernietigd, in aanmerking kan worden genomen bij nieuwe aanwijzings- of benoemingsprocedures, niet voortvloeit

uit de bestreden beslissing, maar wel uit de beslissingen waardoor die afdelingshoofden worden aangewezen; dat, daargelaten die vaststelling, bovendien de overheid, gelet op de terugwerkende kracht van een eventueel arrest dat een aanwijzing tot afdelingshoofd vernietigt, geen rekening mag houden met de in de feitelijke uitoefening van die functie opgedane ervaring; dat verzoeker geen enkel gegeven aanvoert waaruit blijkt dat zulks te dezen wel het geval dreigt te zijn;

2.2.3. Overwegende dat het morele nadeel waarop verzoeker zich beroept niet van die aard is dat het niet zou kunnen worden hersteld door een eventueel vernietigingsarrest;

2.3. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat niet is voldaan aan de tweede, cumulatieve voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen februari 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **G. BAETEMAN.**